

Semistrukturert intervjuguide

Introduksjon:

Ramme for intervjuet er ca 1- 1,5 time, jeg og studenter (NAVN) har taushetsplikt.

Intervjuet tas opp (lyd), oppbevares trygt nedlåst, og slettes så fort det som sies har blitt skrevet ned i anonymisert form. Utekontakter i hele Norge blir invitert, så ingen kan gjenkjenne det du sier her som å være fra deg og hvis du sier noe som er veldig gjenkjennbart så skriver vi om det.

SPØR: Greit med LYDOPPTAK

SPØR: Bekrefte INFORMERT SAMTYKKE

Demografiske data: Alder, fagbakgrunn, lengde erfaring i uteseksjon/utekontakt

Om deres arbeidssituasjon:

Hva tenker du er det viktigste du gjør i jobben?

Hva er de viktigste møteplassene for å møte barn og unge for deg?

Hva synes du kan hjelpe eller hindre deg i å få kontakt med barn og unge?

Hva med rapporteringer og ting som skal telles?

Når føler du at du lykkes med en ungdom? Hvordan ser det ut når man har «lykkes som oppsøker»?

Hvilke utfordringer kjenner du på i arbeidshverdagen?

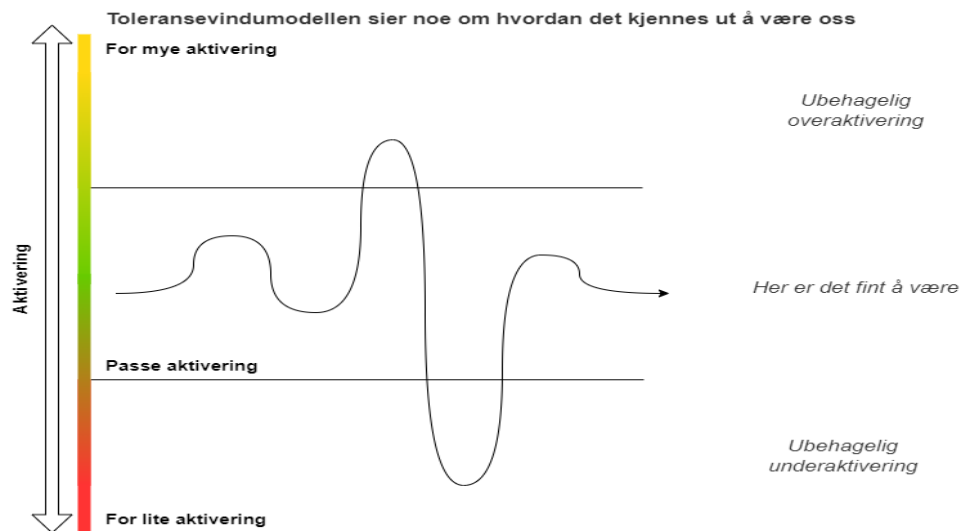
Hva trenger du for å gjøre en god jobb og for å ta vare på deg selv i jobben? Og hva trenger du ikke?

Spørsmål om toleransevindusmodellen

Kjenner du denne modellen?

Intro hvis de ikke kjenner den så godt: Toleransevindusmodellen er en modell som kan brukes i arbeid med mennesker som har vansker med å regulere seg eller har vært utsatt for traumer. Man snakker ofte om å være *i, over,* eller *under* toleransevinduet (det grønne området i midten). Når man er i toleransevinduet har man det bra, og føler seg trygg nok til å slappe av eller være sosial. Når man er over vinduet kjenner man seg ofte urolig og har økt energi, og man kan virke nervøs, redd, frustrert, sint eller «gira» på en negativ måte (flykte-slåssereaksjoner), og man kan ofte streve med å

sove eller slappe av. Når noen er under vinduet kan de ofte kjenne seg energiløse eller hjelpesløse, og man kan virke avkobla, unormalt trøtt, nummen eller fjern (frys/nedstengingsreaksjoner).

Fiskum, C., 2021. Toleransevindummodellen slik den presenteres her er basert på arbeid av Siegel (1999), Ogden, Minton og Pain (2006), Porges (2007) og Nordanger og Braarud (2017).

Tror du at du ofte møter barn og unge som er utenfor toleransevinduet? Eksempel?
Over/under/?

Påvirker det deg?

Hva gjør du da? (For å skape trygghet i de du møter?)

Er det noen aktiviteter du synes er spesielt effektive eller nyttige for å regulere barn/unge?

Har din egen trygghet eller dagsform eller kollegastøtte påvirkning på møter med barn og unge?

Tror du ungdommen du møter mangler reguleringsstrategier eller tilgang på trygge voksne eller steder som kan hjelpe dem regulere?

Kan fattigdom virke inn? Utrygge hjemmesituasjoner?

Er kulturkompetanse viktig for å forstå?

Tror du ungdom kan ha grunner til å *ikke* ville være i toleransevinduet noen ganger? (Hva kan det være og hvordan kan man tilnærme seg det?)

Har du inntrykk av at unge bruker rus eller risikoatferd for å regulere seg? Eksempel?

Tror du at toleransevindusmodellen og det å være obs på regulering kan hjelpe utekontakter i jobben på noe vis? (Tilrettelegginger av modellen? Psykoedukasjon?) **Noe negativt?**

Hvis politikerne ga utekontaktene mulighet til å bestemme fra øverste hylle av ressurser, hva ville du ønsket deg da?

Avslutning/åpent

Er det noe annet du tenker vi burde spørre om/vite?

Studenter?